

Hur Siedeh blev MODIG

Lucy Stevenson Ewell
Kyrkans tidskrifter
(Baserat på en sann berättelse)

Siedeh tog ett stort andetag och gick in i sitt nya klassrum. Det var första dagen i fjärde klass.

Förra året gick Siedeh i andra klass. Hon gjorde så bra ifrån sig att hennes skola lät henne hoppa över trean. Siedeh såg fram emot att få lösa svårare matteproblem och läsa fler böcker i fjärde klass. Men hon gillade inte att hon behövde lämna sina gamla vänner.

Siedeh var för rädd för att prata med sina klasskamrater.

När Siedeh såg sig omkring i rummet kände hon sig liten. Alla hennes nya klasskamrater såg äldre och längre ut än hon. Tänk om hon inte passade in?

Hon valde en bänk och satte sig ner. En lång flicka satt bredvid henne. "Hej", sa Siedeh.

"Vad gör du här?" frågade flickan. "Jag trodde att det var meningen att du skulle gå i trean."

"Skolan flyttade upp mig en klass", sa Siedeh nervöst.

Flickan gjorde en elak grimas. "Jag bryr mig inte om hur smart du är. Du är fortfarande för liten."

Siedeh kände sig hemsk. Under resten av veckan vågade hon inte prata med någon av sina klasskamrater. Varje gång hon hörde någon skratta eller viska, rynkade hon pannan. De sa förmodligen elaka saker om henne.

Just när Siedeh trodde att det inte kunde bli värre fick hon tillbaka ett matteprov. Hon ville gråta när hon såg sitt betyg. Matte var hennes favoritämne. Hon hade aldrig fått så lågt betyg på ett prov förut.

När Siedeh kom hem kunde hon inte hålla tillbaka tårarna. "Jag har inga vänner", sa hon till sina föräldrar. "Jag hör inte hemma i fjärde klass. Jag är inte tillräckligt smart."

"Så tråkigt att det är så svårt", sa Siedehs mamma. "Men du är smart. Och du lär dig fortfarande."

Siedeh torkade ögonen. "Jag önskar att jag kunde gå i trean i stället."

Pappa var tyst ett ögonblick. "Vill du ha en prästadömsvälsignelse?" frågade han.

Siedeh nickade. En välsignelse från pappa kanske skulle hjälpa henne att må bättre.

Siedeh satte sig på en stol och pappa lade händerna på hennes huvud.

"Jag välsignar dig så att du inte ska vara rädd", sa pappa. "Och jag välsignar dig så att du ska älska dina nya klasskamrater."

När de lär känna dig kommer de att älska dig också."

En lugn känsla spred sig inom Siedeh. Hon kände att hennes pappa sa det som hennes himmelske Fader ville att hon skulle höra.

Efter välsignelsen hjälpte mamma Siedeh att jobba med hennes matte. Snart mådde Siedeh lite bättre.

Nästa dag i skolan kom Siedeh ihåg sin välsignelse och försökte vara modig. Hon log mot sina klasskamrater. När hon visade kärlek blev hon mindre rädd för dem! Några av dem var till och med riktigt snälla. Hon arbetade hårt för att lära sig, och snart förbättrades också hennes betyg.

I slutet av skolåret hade Siedeh många vänner. Hon var glad för att hennes himmelske Fader hade hjälpt henne att vara modig. Och hon var tacksam för att prästadömsvälsignelsens kraft alltid kunde hjälpa henne. ●

Det här hände i Liberia.

ILLUSTRATIONER: SUSAN MEETER